

Πρέπει να το παραδεχτούμε: το να πείσεις τόσον κόσμο ότι ο στρατός εν καλό πράμα ένεν εύκολη δουλειά. Ο κύριος πυλώνας τούτης της παράλογης προπαγάνδας εν το εξής: στο στρατό υπηρετάς την πατρίδα, υπηρετάς το «εθνικό συμφέρον». Βέβαια, όποιος έσχει τα μμάθκια του λλιο ανοικτά μπορεί να δει ότι τούντο εθνικό συμφέρον ένεν άλλο που τες επιλογές του κράτους τζιαι των αφεντικών πάνω σε μας τους νέους που μας αντιμετωπίζουσαν κρέας (με δυνατότητα για εργασία). Γιατί όμως διούν τόση σημασία στο στρατό, με μια θητεία 2 χρόνων? Διότι ο στρατός εν μια που τες βασικότερες δομές στες οποίες οι νέοι μαθαίνουσαν να πειθαρχούσαν άκριτα στες διαταγές που πιάνουσαν, μάθημα που στην ταξική κοινωνία που ζούμε εν καίριας σημασίας για τα αφεντικά, πέρα που την κατήχηση στην ιδεολογία του κράτους (εθνικισμό, σεξισμό κτλ). Στο στρατό εν έσχει σημασία η εντολή που πιάνεις – σημασία έσχει ότι είσαι υποχρεωμένος να πειθαρχήσεις στο πρόσωπο του εντολέα. Σημασία έσχει να σέβεσαι την ιεραρχία με κόστος την προσωπική σου αξιοπρέπεια. Σημασία έσχει να θωρείς τον κώλο σου τζιαι να συμμαχείς με τους ανώτερους σου, να γλείφεις τζιαι να ρουφιτζιανεύκεις για να βουλευτείς. Σημασία έσχει να μάθεις να βασανίζεις τους νέους όταν παλιώσεις, όπως σε βασανίζαν τζιαι σένα. Εν τυχαίο που τα «μαθήματα» του στρατού εν βασικό ζητούμενο όταν πάεις να πιάεις δουλειά? Εντωμεταξύ ο στρατός εν κάτι σαν μούχτι δουλειά (εκτός τζιαι αν μετρούν κάτι ψίχουλα για μισθό). Εν «χρέος» των αρσενικών ο στρατός, που μεταφράζεται σε δωρεάν εργασία για το καλό της πατρίδας τζιαι άλλες τέτοιες πελλάρες. Σε τζιαιρούς κρίσης όμως, με παρόμοια προσχήματα εννά ισοπεδωθούν οι μισθοί τζιαι οι ζωές μας, αλλά σε κάποιους τομείς μπορεί να επιβληθεί ακόμα τζιαι δουλεία – το παράδειγμα του στρατού δείχνει το δρόμο. Τελικά ο στρατός ζητά σου να χάσεις μεγάλα κομμάθκια της ζωής σου (φιλίες, έρωτες, βόλτες) για να ακούεις λυμένους στρατόκαυλους να σου διούν διαταγές. Τζιαι όπως τζιαι στο σχολείο, οι κοινωνικές σου σχέσεις ενάν πάντα υπό επιτήρηση: οι όποιες ορέξεις για ανταρσίες, αρνήσεις τζιαι αυτοκαθοριζόμενη συλλογικότητα απαγορεύουσαν αυστηρώς. Η Λευκωσία εν μια πόλη κομμένη στα θκυο για χάρη των εθνικών τζιαι στρατιωτικών συμφερόντων, μια πόλη που οι στρατοί θέλουσαν να μείνει μοιρασμένη (για να έχουν τζιαι λόγο ύπαρξης). Όμως εμείς εν θέλουμε μια πόλη που να βρωμά στρατοπεδίλα!

αντιμιλιταριστική διαδήλωση 2/2/13

μαθητική ομάδα Σκαπούλα

skapoula.espinblogs.net/ skapoula@espin.net